

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1953 m.

rugsėjo

25

PENKTADIENIS

Nr.114(924)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko G. M. Malenkovo kalba per pietus Kremliuje 1953 m. rugsėjo 19 d. — 1—2 pusl.
2. Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Ministrų Kabineto Pirmininko Kim Ir Seno kalba per pietus Kremliuje 1953 m. rugsėjo 19 d. — 2 pusl.
3. V. DAUKŠA. Daugiau dėmesio vaizdinei agitacijai — 2 pusl.
4. Mūsų rajone — 3 pusl.
5. Mums rašo — 3 pusl.
6. „Viename univermage“ — 3 pusl.
7. M. GORDONAS. Už savalaikį lėšų įnešimą į valstybinį biudžetą — 4 pusl.
8. J. GRISČENKO. Prancūzijos darbo žmonės kovoją už savo teises ir vienybę — 4 pusl.

TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko G. M. MALENKOVO kalba

per pietus Kremliuje 1953 m. rugsėjo 19 d.

Didžiai gerbiamas Ministre Pirmininke, didžiai gerbiami Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Vyriausybės Delegacijos nariai!

Leiskite čia, Maskvoje, pasveikinti Jus ir Jūsų asmenyje didvyrišką korėjiečių tautą, apgynusią savo gimtąją žemę nuo interventų pasikėsinimų. Drauge su visa pažangiąja žmonija tarybiniai žmonės jaučia korėjiečių tautai gilią draugystės jausmą.

Šiandien žodis korėjietis tapo nacionalinės dvasios didybės ir stiprumo simboliu, kilnaus ir pasiaukojančio tarnavimo Tėvynės laisvei ir nepriklausomybei simboliu.

Šaunioji korėjiečių tauta įrašė naują puikų puslapį į išsivadavimo kovos istoriją. Ir šis puslapis moko, jog nėra pasaulyje jėgos, kuri galėtų palaužti tautą, paėmusią šalies likimą į savo pačios rankas.

Du šaltiniai maitino Korėjos patriotų pergalės valią, jų narsumą ir didvyriškumą kovoje: savo reikalo gilaus teismo supratimas ir neregėtas visos pažangiosios žmonijos solidarumas su korėjiečių tauta.

Nemirtingasis kinų liaudies savanorių žygdarbis buvo iludijimas nenutraukiamų ryšių, jungiančių Azijos tautas. Tai ženklas naujos Rytuose prasidėjusios epochos, ženklas Azijos tautų pasiryžimo įgyti ir apginti nacionalinę laisvę bei nepriklausomybę, neletisti, kad Azija taptų naujo pasaulinio karo židiniu.

Taikingosios tautos su dėkingumu pripažįsta istorinį nuopelną korėjiečių tautos ir kinų liaudies savanorių, kurie apgynė taiką Rytuose ir gerokai atšaldė įkraštį agresorių, siekusių sukelti naują pasaulinį karą. Savo didvyriška kova Korėjos laukuose šaunieji korėjiečių ir kinų patriotai sudavė labai juntamą smūgį toli einantiems reaktinių jėgų planams, nukreiptiems į tai, kad būtų nuslopintas pažangus Azijos ir Ramiojo vandenyno baseino tautų judėjimas nacionalinės laisvės bei nepriklausomybės keliu.

Agresyvieji sluoksniai neketina skaitytis su tuo neginčijamu faktu, kad senoji Azija, kurios dalia buvo niūri priespauda ir tautų pavergimas iš svetimšalių jėgų pusės, nueina į praeitį. Jie norėtų sustabdyti, sužlugdyti tą didį Rytų tautų atgimimo procesą, kuris sudaro vieną iš pačių svarbiausių mūsų meto bruožų ir kuris atveria įkvepiančias perspektyvas tolesniam visos šiuolaikinės civilizacijos kilimui.

Ar galima mūsų dienomis rasti tokį amerikietį, kuris sumanytų teigti, kad daugiau kaip prieš 175 metus priimtasis trylikos kolonijų Šiaurės Amerikoje nutarimas padaryti galą savo kolonijinei priklausomybei ir sukurti Jungtines Amerikos Valstybes nebuvo istorinės pažangos aktas? Ar galima mūsų dienomis rasti tokį amerikietį, kuris imtų teigti, kad Nepriklausomybės deklaracija esanti neteisėto pobūdžio, nes ji paskelbė, kaip akivaizdžią tiesą, tautos teisę kurti valdžią tokiais principais ir tokios formos, „kuriuos ji laikys tinkamiausiais savo saugumui ir laimei įgyvendinti“? Aišku, negalima. Bet kodėl gi tokiu atveju įtakingi Amerikos sluoksniai šiurkščiai kišasi į Rytų valstybių vidaus reikalus, vykdo blokadą ir provokuoja karą prieš jas, jeigu šių valstybių tautos renkasi valdymo formas, kurios nepatenkina Vašingtono politikų?

Matyt, čia veikia labai savotiška filosofija: tai, kas, girdi, pritaro amerikiečiams dar 18 am-

žiaus pabaigoje, nepritinka kinams, indams, korėjiečiams, indoneziečiams netgi 20 amžiaus antroje pusėje. Bet juk tai yra sena rasizmo giesmė; tai — mėginimas vykdyti politiką, kuri meta iššūkį istorinei tautų pažangai. Ir jeigu kai kurie Amerikos veikėjai leidžia sau čia puošti „senosios kolonijinės politikos“ priešininkų toga, tai tenka pripažinti, jog jų naujoji kolonijinė politika palieka toli paskui save visus iki šiol žinomus ekspansijos pavyzdžius, jog ji yra agresyvaus pobūdžio ir yra nukreipta į pagrindinį pasaulio perdalijimą Jungtinių Amerikos Valstybių naudai.

Metas būtų suprasti, jog istorija vystosi ne pagal paliepiamus tų, kurie norėtų ją užkonservuoti, kurie norėtų sustabdyti tautų judėjimą pažangos keliu, primesti žmonijos ateičiai jos vakarykštę dieną. Tik žmonės, nesuprantą to, kas vyksta pasaulyje, gali suvesti savo užsienio politiką Rytų šalyse į rėmimą kaip tik tų asmenybių ir grupių, kurios įkūnija savyje visa, kas yra labiausiai atsilikusių, pardsavėliško, supuvusio. Tik žmonės, tyčia siekiant dirbtinai sukomplikuoti padėtį Rytuose, gali leisti sau niekinti didžiąją kinų tautą ir dėti savo viltis į antiliaudines atmatas, kaip kad čankaištinė klika.

Panaši politika — trumparegė politika. Nes negalima ignoruoti pagrindinių pasikeitimų, kurie yra įvykę Azijoje ir Ramiojo vandenyno baseine ir kurie uždeda savo antspaudą pokariniam gyvenimui daugiau kaip milijardo žmonių, gyvenančių šiame rajone.

Paliaubų Korėjoje sudarymas, be abejo, yra be galo svarbi gairė visų taikingųjų jėgų kovoje prieš agresijos ir tarptautinių avantiūrų jėgas. Jis vaizdžiai parodė, jog taikingosios jėgos gali pasiekti reikiamą aštrių tarptautinių problemų išsprendimą, jeigu parodys ištvėrmę ir atkaklumą.

Tačiau būtų nedovanotina nekreipti dėmesio į naujas agresyviųjų jėgų intrigas Rytuose. Šių intrigu tikslas yra visiškai akivaizdus — sužlugdyti paliaubas Korėjoje, paaštrinti padėtį Azijoje ir Ramiojo vandenyno baseine.

Kaip žinoma, neseniai JAV valstybinis sekretorius ir Li Syn Manas pasirašė sutartį, kuri numato, kad Jungtinės Amerikos Valstybės gauna „neribotam laikui“ teisę turėti savo sausumos, karines jūrų ir karines oro pajėgas „Korėjos respublikos teritorijoje arba netoli jos“. Kitaip tariant, jeigu iki šiol Amerikos ginkluotųjų pajėgų buvimas Pietų Korėjos teritorijoje buvo motyvuojamas karu, tai dabar jis bus motyvuojamas vadinamąja savitarpio saugumo sutartimi. O dalyko esmė lieka nepasikeitusi: Pietų Korėją ir toliau ketinama laikyti JAV karinio placdarmo padėtyje, kas, žinoma, prieštarauja reikalavimams galutinai taikiai sureguliuoti Korėjos klausimą ir sustiprinti saugumą Azijoje.

Reikia taip pat pridurti, jog Jungtinių Amerikos Valstybių valdančiųjų sluoksnių pozicija klausimu dėl sudėties ir darbų tvarkos Politinės konferencijos, kurios sušaukimą yra numatęs susitarimas dėl paliaubų Korėjoje, sukelia teisėtą taikingų jėgų pasmerkimą. Dėl šios pozicijos už konferencijos borto liko Indija, o taip pat kai kurios kitos Rytų valstybės, dėl kurių dalyvavimo konferencijoje negali būti abejojimo.

Visa tai anaipol neliudija apie JAV valdančiųjų sluoksnių siekimą įtvirtinti pasiektąsias Korėjoje paliaubas ir padaryti tolesnį žingsnį į galutinį taikų Korėjos klausimo sureguliuojimą.

Juo didesnė atsakomybė tenka visoms taikingosioms jėgoms. Jos gali ir turi paversti paliaubas Korėjoje išeities tašku naujų pastangų, nukreiptų į tolesnį tarptautinio įtempimo susilpninimą visame pasaulyje, tame tarpe ir Rytuose.

Objektyvios sąlygos leidžia priešakinėms visuomeninėms Rytų jėgoms paversti Aziją taikos tvirtove, ir reikia karštai palinkėti visoms Azijos tautoms laimėjimų sprendžiant šį kilnų uždavinį.

Šių objektyvių sąlygų tarpe ypač svarbios yra Kinijos Liaudies Respublikos tarptautinis svoris ir politika. Daugelį dešimtmečių imperialistinių grupių kova dėl viešpatavimo Kinijoje sudarė ypatingą tarptautinių santykių įtempimą Rytuose. Dabar Kinijos Liaudies Respublika pasireiškia Azijoje ir Ramiojo vandenyno baseine kaip galingas stabilizuojantis faktorius. Kaip tik todėl ir nirsta agresyviųjų darbų meistrai, kad Kinija visiems laikams liovėsi buvusiu žaidimo ir išnaudojimo objektu, kad ji ne tik formaliai, bet ir faktiškai įgijo suverenumą, kad ji vaidina tarptautinėje arenoje ne statisto vaidmenį, o vykdo savo nepriklausomą, savarakišką politiką. Pasaulyje atsirado nauja didžioji valstybė, kuri drauge su visomis taikingosiomis jėgomis gina taikos ir tarptautinio saugumo stiprinimo interesus. Tai iš tiesų ypač svarbi istorinė išdava tarptautinio gyvenimo vystymosi per pastaruosius dešimtmečius, išdava, kuri nušviečia ne tik nueitąjį kelią, bet ir perspektyvas.

Tuo tarpu kai kurie sluoksniai vykdo Kinijos atžvilgiu agresyvią politiką ir mėgina izoliuoti Kinijos Liaudies Respubliką. Aišku, jog esant dabartinei tarptautinei padėčiai, bet kurie apskaičiavimai dėl Kinijos Liaudies Respublikos kažkokio „izoliavimo“ galimumo reiškia ne ką kita, kaip reakcinę utopiją žmonių, atitrūkusių nuo gyvenimo ir praradusių realybės jausmą.

Ar ne metas atiduoti į archyvą politiką, kuri, priešingai sveikam protui ir istorinio neišvengiamumo reikalavimams, vadovaujasi tuo, kad, esą, galima šiuo metu be didžiosios Kinijos spėsti svarbius klausimus, liečiančius taikos tarp tautų nustatymą.

Neišardoma taikingosios Tarybų Sąjungos ir taikingosios Kinijos Liaudies Respublikos draugystė yra galinga taikos tvirtovė. Štai kodėl šią draugystę sveikina visos tautos, kurios laiko ją viena iš pirmaeilių savo svarbumu sąlygų taikai tarp tautų stiprinti.

Vystydamosi su taikos ir saugumo Rytuose stiprinimo ženklu, visos Azijos ir Ramiojo vandenyno šalys gautų be galo didelius galimumus taikiems ekonominiams ryšiams tiek savitarpėje, tiek ir su kitais pasaulio rajonais. Savo ruožtu tai sukurtų būtinas sąlygas tam, kad būtų naujai prieita prie išsprendimo klausimo dėl konstruktyvios ir veiksmingos pagalbos suteikimo Azijos šalims iš daugelio valstybių pusės.

Brangieji draugai! Leiskite perduoti per Jus didvyriškajai korėjiečių tautai nuoširdžius draugiškus visų tarybinių žmonių jausmus jai. Mūsų tautų draugystė yra pagrįsta tvirtu mūsų šalių suverenumo ir nepriklausomybės savitarpio gerbimo pagrindu, savitarpio pasirengimo tarnauti taikos ir tarptautinio saugumo stiprinimui pagrindu. Tai reiškia, kad ji turi visą pagrindą tolesniam stiprinimui ir vystymuisi.

(Nukelta į 2 pusl.)

Dr. G. M. Malenkovo kalbos pabaiga

(Atkelta iš 1 pusl.)

Tarybų Sąjungos tautos džiaugiasi, kad neišardoma draugystė sieja su korėjiečių tauta taip pat ir didžiąją kinų tautą. Didvyriškieji kinų tautos sūnūs sustiprino šią draugystę savo krauju, pralietu Korėjos žemėje vardan tiesos triumfo, vardan korėjiečių tautos laisvės ir nepriklausomybės. Tegyvuoja ir teklesti per amžius šlovingoji Kinijos ir Korėjos tautų draugystė.

Korėjos Liaudies Demokratinė Respublika įkūnija geriausias viltis korėjiečių tautos, kuri siekia savo nacionalinės vienybės atkūrimo, taikos ir pažangos.

Nėra abejonės, jog jau artimiansioje ateityje

Korėjos Liaudies Demokratinė Respublika pasieks stambius laimėjimus atkuriant ir toliau išvystant šalies ekonomiką bei kultūrą, keliant savo tautos gerovę.

Tarybų Sąjunga visokeriopai padės Korėjos Liaudies Demokratinėi Respublikai užgydyti žaizdas, kurias jai yra padarę interventai.

Sunkiuose mūšiuose su interventais Liaudies Demokratinės Respublikos liaudies masės parodė visam pasauliui savo be galo didelį susitelkimą ir vienybę, kurių pagrinde glūdi istorinis korėjiečių darbo liaudies iškovojimas — darbininkų klasės sąjunga su valstietija. Tegu mūsų broliai korėjiečiai ir toliau saugo, kaip akies vyzdį šią šven-

tą sąjungą ir nenuilstamai rūpinasi jos visokeriopu stiprinimu.

Leiskite išreikšti įsitikinimą tuo, kad ryto gaurumo šalis, kaip yra vadinama Korėja, netrukus įgis pilnutinę taiką ir stosis visapusiško kilimo kelią.

Aš skelbiu tostą už neišardomą Tarybų Sąjungos ir Korėjos draugystę, už didvyrišką korėjiečių tautą, už galutinį taikų Korėjos klausimo sureguliuojimą ir korėjiečių tautos nacionalinės vienybės atkūrimą, už Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Vyriausybę ir už Jūsų sveikatą, draugas ministre pirmininke.

Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Ministrų Kabineto Pirmininko

KIM IR SENO kalba

per pietus Kremliuje 1953 metų rugsėjo 19 d.

Didžiai gerbiamas Pirmininkas draugas Malenkovai!

Brangieji draugai!

Leiskite man Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Vyriausybės Delegacijos vardu išreikšti nuoširdžią padėką už draugišką vaišingumą, kurį parodė mums Tarybinė Vyriausybė, tarybinė liaudis, partijos ir Tarybų Sąjungos Vyriausybės vadovai, ir, skyrium paėmus, už ypatingą rūpinimąsi mūsų delegacija, kurį parodė, jai esant Maskvoje, asmeniškai gerbiamas Georgijus Maksimilianovičius Malenkovas. To dėka Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Vyriausybės Delegacija draugiškoje aplinkoje sėkmingai atliko savo misiją.

Didžioji Tarybų Sąjunga išvadavo mūsų tautą iš ilgamečio japoniškojo imperializmo viešpatavimo, sukūrė visas sąlygas Šiaurės Korėjoje liaudies valdžiai įkurti, užtikrino demokratinių pertvarkymų įgyvendinimą ir suteikė mūsų tautai didžiulę materialinę bei techninę pagalbą atkuriant ir išvystant japonų imperialistų sugriautą mūsų šalies liaudies ūkį.

Visapusiška pagalba, kurią Tarybų Sąjunga suteikė korėjiečių tautai pagal susitarimą dėl Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos ir Tarybų Sąjungos ekonominio bei kultūrinio bendradarbiavimo, sudaryta 1949 metais, turėjo lemiamą reikšmę tolesniame demokratiniame šalies išsivystyme.

Dėka Tarybų Sąjungos nesavanaudiškos pagalbos ir pasiaukojančio mūsų liaudies darbo Šiaurės Korėjoje po išvadavimo greitai pakilo gyvenimo materialinio ir kultūrinio gyvenimo lygis ir buvo sukurta galinga demokratinė bazė mūsų Tėvynei taikiai suvienyti.

Ginkluotą Amerikos imperialistų ir jų lioka-

jų iš Li Syn Mano kirkos užpuolimas prieš mūsų respubliką sukėlė mūsų tautoje visaliaudinį pasipiktinimą ir neapykantą agresoriams. Mūsų tauta, pakilusi su ginklu rankoje, kaip vienas žmogus, į kovą už savo Tėvynės laisvę bei nepriklausomybę ir liaudies demokratinę santvarką ginti, parodė drauge su kinų liaudies savanoriais neregėtą didvyriškumą.

Kinų tautos, liaudies demokratijos šalių, visos demokratijos ir socializmo stovyklų su didžiąja tarybine liaudimi priešakyje broliškos pagalbos ir paramos dėka, korėjiečių tauta apgynė savo laisvę ir nepriklausomybę, sužlugdė agresyviuosius Amerikos imperialistų planus pavergti mūsų šalį ir privertė juos pasirašyti paliaubų susitarimą.

Visiškai teisingai manoma, kad tai yra ne tik korėjiečių ir kinų tautų pergalė, bet ir visos taikos, demokratijos ir socializmo stovyklų pergalė.

Sunkiausiu mūsų Tėvynei laikotarpiu Tarybų Sąjunga, viso pasaulio demokratinių jėgų priešaky, teikdama korėjiečių tautai didžiulę pagalbą ir paramą, gindama jos pagrįstas teises bei interesus tarptautinėje arenoje, įkvėpdavo mūsų tautą pasiaukojančiai kovai už teisybę reikalingą ir stiprino mūsų tautoje tikėjimą pergale. Tai buvo viena iš lemiamų mūsų tautos pergalės sąlygų.

Šiandien svarbiausi neatidėliotini uždaviniai, iškile mūsų tautai, yra kuo sparčiau atkurti ir išvystyti karą sugriautą liaudies ūkį, organizuoti ir pakelti mūsų liaudies materialinę gerovę bei, toliau stiprinti materialinę bazę savo Tėvynei taikiai suvienyti. Šie uždaviniai yra, žinoma, dideli ir sunkūs.

Tačiau nėra abejonės, jog, Korėjos Darbo

partijos vadovaujama ir gaudama didžiosios Tarybų Sąjungos, Kinijos Liaudies Respublikos ir liaudies demokratijos šalių brolišką pagalbą, korėjiečių tauta, įveikdama visus sunkumus ir kliūtis, sėkmingai įvykdys šiuos uždavinius, kaip ji pasiekė pergalę kovoje su visokiais vidaus ir išorės priešais.

Išdavoje sėkmingai vykusių Maskvoje derybų tarp KLDK ir Tarybų Sąjungos vyriausybių korėjiečių tauta gaus iš Tarybų Sąjungos įrengimus ir pagalbą atkuriant bei statant pramonę, kurios sudaro gyvybinį mūsų ekonomikos pagrindą, o taip pat gaus pagalbą, kuri vaidins svarbų vaidmenį toliau išvystant žemės ūkį ir kultūrą mūsų šalyje.

Ši pagalba taip pat sustiprins korėjiečių ir tarybinų tautų draugystę, sustiprins darbininkų ir valstiečių sąjungą mūsų šalyje, įneš naują indelį į taikų Korėjos klausimo sureguliuojimą ir taikaus mūsų Tėvynės suvienijimo pasiekimą bei taikos ir saugumo užtikrinimą Azijoje.

Mūsų tauta drauge su visa pažangiąja žmonija be galo džiaugiasi didžiais tarybinės liaudies laimėjimais, kuriuos ji, šlovingajai Tarybų Sąjungos Komunistų partijai vadovaujant, yra pasiekusi statant komunizmą Tarybų Sąjungoje vardan tvirtos taikos visame pasaulyje užtikrinimo ir žmonijos šviesios ateities. Mūsų tauta nuoširdžiai linki tarybinei liaudžiai tolesnių ir nenukrypstamų laimėjimų.

Leiskite man užtikrinti Jums mano didžią pagarbą ir išreikšti dar kartą gilų dėkingumą Tarybų Sąjungos Komunistų partijai, Tarybinei Vyriausybei ir tarybinei liaudžiai.

Linkiu Jums, gerbiamas draugas Malenkovai, geros sveikatos ir leiskite man pakelti šį tostą už Jūsų sveikatą.

Daugiau dėmesio vaizdinei agitacijai

Išėjus į pramkombinato kontorą, raudonajį kampelį iš karto krinta į akis gražiai apipavidalinti lozungai, plakatai, puošni Garbės lenta, sienlaikraštis...

Iš pirmo žvilgsnio susidaro įspūdis, kad vaizdinei agitacijai čia skiriama daug dėmesio. Bet, deja, tai tik iš pirmo žvilgsnio. Veltui ieškosi lozungų, kuriuose būtų kalbama apie vietinei pramonei ir, konkrečiai, pramkombinatui keliamus uždavinius, kurie ragintų kombinato darbininkus kovoti už gamybinio plano įvykdymą, už puikią gaminių produkciją, — tokių čia nėra.

Yra kontoroje rodiklių lenta, vaizduojanti, kaip atskiros pramkombinato dirbtuvės, cechai vykdo mėnesinius ir ketvirčio planus, bet daviniai joje jau pasenę; paskutiniai daviniai tik liepos mėnesio,

gi rugsėnio mėnesio socialistinio lenktyniavimo rezultatai perspaudinti mašinėle į du menkučius popieriaus lapelius, bet perspaudinti labai neaiškiai, o vietomis visiškai neįskaitomi. Čia pat kab'o gamybinio plano vykdymo ketvirčiai bei pusmėnesiai diagramos, bet jos sukabintos kaip pakliuvo tarp šių metų ketvirtinių planų vykdymo diagramų maišosi pernėkštės, o 1952 metų metinio gamybos plano įvykdymo grafikas kažkodėl užrašytas už 1953 metus.

Dar blogesnė padėtis pramkombinato dirbtuvėse. Jeigu kontoroje dar šis tas padaryta, tai čia vaizdinės agitacijos ir pėdsakų neužtiksi. Niekur nepamatysi pritaikytų einamajam momentui plakatų, lozungų, mobilizuojančių darbininkus kovoti už spartesnę gamybos plano įvykdy-

mą, už produkcijos kokybės pagerinimą, už žaliavų taupymą.

Pramkombinato partinė organizacija apleido vadovimą sienlaikraščio redkolegijos darbui. Sienlaikraštis išėmė nereguliariai; dalis jo medžiagos tebėra nuo birželio mėnesio, kita dalis — nuo gegužės, o viena skiltis visai palikta tuščia. Tuo tarpu sienlaikraštis daug gali padėti kovojant už esamų trūkumų pašalinimą, už darbo pirmųjų patyrimo paskleidimą.

Konkrečiai, nuolat vykdoma vaizdinė agitacija daug padėtų pramkombinato partinei organizacijai mobilizuojant darbininkus į kovą už vietinei pramonei keliamų uždavinių vykdymą, todėl į jos pagerinimą partorganizacija turi atkreipti rimtą dėmesį.

V. D a u k š a

Apylinkės Taryba apie pasiruošimą gyvulių žiemojimui

Rugsėjo 13 d. įvykusioje Raudinės apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos sesijoje buvo apsvarstytas klausimas apie pasiruošimą visuomeninių gyvulių žiemojimui. Šiuo klausimu pranešimą padarė kolūkio gyvulininkystės fermų vedėjas drg. Skvarčius. Papasakojęs apie gyvulininkystės išvystymo planų vykdymą, jis perėjo prie pasiruošimo gyvulių žiemojimui. Pranešėjas pažymėjo, kad statybinė brigada savo darbą visai apleido, ir patalpų gyvuliams ruošiamos blogai. Kolūkio valdyba nepareikalavo iš brigados paspartinti remontą, nekontroliavo jos darbo.

Daugiau kaip 13 ha linų "Spalio" kolūkyje nuovė Imbrado septynmetės mokyklos moksleiviai. Darbe pasižymėjo komjaunuoliai V.

vo jos darbo. Pasisakęs šiuo klausimu deputatas drg. Tvardauskas kritikavo gyvulininkystės fermų vedėjo drg. Skvarčiaus darbą. Jis į fermas ateina vėlai, gyvulių šėrėjai negali laiku gauti pašaro. Gyvulininkų darbą jis mažai kontroliuoja. Todėl gyvulių produktyvumas žemas.

Sesijoje dar pasisakė drg. drg. Šileikytė, Lukoševičiūtė ir kt.

Svarstytu klausimu sesija priėmė nutarimą, kuriame numatytos konkrečios priemonės pasiruošimui gyvulių žiemojimui pagerinti.

E. R a d z i v i l o v a s

Mokiniai padeda kolūkiui

Šliachovas, S. Barskevičius, S. Zacharovaitė, pionieriai R. Žilinskas, M. Petrauskaitė ir kt.

J. B a r e i k a

Mūsų rajone

Kolūkio statybose

„30 metų komjaunimui“ kolūkio statybinė brigada, vadovaujama brigadininko drg. Grockio, baigė statyti 200 tonų talpos kolūkio svirną. Gerus rodiklius statyboje parodė geriausiai brigados darbininkai J. Brazulis, J. Lavrijanevičius, F. Grockis: jie kasdieną įvykdavo dienes išdirbio normas 150 proc.

Šių metų iškultas derlius bus supiltas į naują svirną.
V. P o r e j u s

Surengė viešą vakarą

Ždanovo vardo kolūkio klubo-skaityklos meninės saviveiklos ratelis, padedant mokytojams, surengė viešą vakarą.

Kolūkio saviveiklininkai vykusiai suvaidino Vasiljevo vienaveiksmę pjesę „Pobieda“. Gerai įsisavino roles jaunuoliai F. Kolesnikova, P. Bondariovas ir kiti.

Jungtinis kolūkiečių choras padainavo šias dainas: „Partija—mūsų vairininkas“, „Bėga Aragva“ ir „Soki, tryпки, bernuži“.

Į vakarą atsilankė ir gretimų kolūkių kolūkiečiai. Visi patenkinti saviveiklininkų pasirodymu.

J. J a n a u d y t ė

Kauno teatro gastrolės Zarasuose

Antrą sykį iš eilės zarastiečiai ir aplinkinių kolūkių gyventojai žiūrėjo Kauno Jaunojo žiūrovo teatro pastatymą. Praėjusį pirmadienį šio teatro artistų grupė Kultūros namų scenoje suvaidino A. Ostrovskio 3 veiksmų keturių paveikslų komediją „Ne į savo roges nesėsk“.

Susirinkusieji šiltai sutiko kauniečių pasirodymą.

H. D u d ė n a s

E K R A N A S

„Viename univermage“

(Naujas meninis vengrų filmas)

Filmas pasakoja apie vieno stambaus Budapešto univermago darbuotojų gyvenimą ir darbą, apie naują, socialistinę pažiūrą į savo darbą.

...Dideliame univermage verda gyvenimas. Parduotuvė gerai vykdo planą, duoda didelę ekonomiją. Tačiau faktiškai jos darbe yra rimti trūkumai.

Laikinai univermagui vadovauja Dančas. Rūpinamasis tik savo asmenine gerove, Dančas slapta užsiiminėja spekuliacija, visomis išgalėmis stengiasi, kad ji patvirtintų direktoriumi, ir tik dėl to jis sudarė „dėl akių“ gerą parduotuvės darbą; vaikydamasis aukštųjų rodiklių, jis reikalauja iš univermago siuvelyklos pernelyg didelės medžiagų ekonomijos, kas atvedė prie žemos išleidžiamų gaminių kokybės.

*)Kino filmas demonstruojamas miesto kino teatre.

Ryžtingai šalinti trūkumus

Čapajevų vardo žemės ūkio artelėje žlugdomi laukų darbai. Derliaus nuėmimas kolūkyje dėl blogo pasirengimo buvo pradėtas pavėluotai ir vyko labai lėtai. Tą parodo faktai: iki šiol kolūkyje 28 ha plote dar nupiautos vasarinės kultūros, iš 64 ha ploto derlius nesuvežtas į klojimus. Nupiautas vasarojus, gulėdamas lauke, gali supūti, ir tai atneš kolūkiui didelių nuostolių. Bet kolūkio valdyba ir pirmininkas Deviatnikovas nekovoja už nuostolių išvengimą: neorganizuojamas derliaus džiūvinimas ir gabenimas į klojimus.

Sužlugdytas žiemkenčių sėjos planas. Iki šiol kolūkyje tepasėta vos 86 ha žiemkenčių, o planas — 235 ha. Sėjama rankiniu būdu, nors yra 2 arklinės sėjamosios. Vadovavimu brigadoms kolūkio pirmininkas ir valdyba nekvaršina sau galvos. I laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje brigadininko drg. J. Sinkevičiaus, iki šiol dar nenušienauta apie 20 ha pievų. Iš plano 105 ha nupiauta tik apie 90 ha ir suvežta į klojimus iš 80 ha ploto. Šienas ir vasarinių kultūrų derlius buvo vežamas į neatremontuotus, kiaurais stogais klojimus. Keturiuose klojimuose dalis šieno supuvo. Pro trijų klojimų stogus, ku-

riuose sukrautas derlius, taip pat lyja lietus.

I brigados nariai įsipareigojo žiemkenčių sėją atlikti iki rugsėjo 10 dienos. Tačiau savo įsipareigojimų brigada toli gražu neįvykdė. Per vasarą brigadoje buvo paruošta tik 18 ha pūdymų, o per 24 rugsėjo dienas pasėta vos 20 ha žiemkenčių. Grūdai beriami beveik į nepatrustą dirvą. Į pūdymus nebuvo išvežta nė vieno vežimo mėšlo, neberiamos ir mineralinės trąšos.

Sparčiai vykdyti žiemkenčių sėjos darbus brigadoje yra visos sąlygos. Yra 28 darbingi kolūkiečiai ir 24 arkliai. Atsilikimo priežastis ta, kad esantieji brigadoje darbo ir traukiamosios jėgos resursai nepilnai panaudojami. Kiekvieną dieną brigadoje dirba ne daugiau 10 arklų ir 15 kolūkiečių. O kartais ir tiek nedirba.

Brigadininkas neduoda kolūkiečiams užduočių iš vakaro, todėl darbas pradėdamas 10–11 val. Dauguma brigados narių neįvykdo dienių išdirbio normų, o kolūkiečiai L. Stulgys, A. Stulgytė ir eilė kitų visai neišina į darbą.

Kolūkio valdyba turi rimtai susirūpinti esančia padėtimi brigadoje. Ji turi imtis griežtų priemonių ir artimiausiu laiku pašalinti esančius trūkumus.

J. P r i g o r s k i s

Galima pasidžiaugti

Kai eina kas nors iš Ždanovo vardo žemės ūkio artelės kolūkiečių pro pašarinių runkelių lauką, iš karto prisimena daržininką J. Mikštą. Visą vasarą jis išbuvo darže, ravėjo jį, apkaupdavo runkelių, sutvarkydavo lysves. Matydamas, kaip J. Mikštas uoliai dirba, antros laukininkystės brigados brigadininkas drg. Sapoznikovas dažnai išskirdavo jam į pagalbą žmonių, kurie, jo vadovaujami ir sėkdami jo pavyzdžiu, greit nuravėdavo 2,5 ha plotą. Taip per vasarą daržas buvo tris

kartus nuravėtas ir 4 kartus apkaupas.

Dabar miela pažiūrėti į išaugusius runkelių. Daugumos šakniagumbių svoris siekia iki dviejų kilogramų kiekvienas.

Geras pašarinių runkelių derlius išaugintas ir kitose laukininkystės brigadose.

Tai bus didelis įnašas stiprinant pašarų bazę ir žymiai padės keliant visuomeninių gyvulių produktyvumą.

K. P o p o v a s

MUMS RAŠO

Biurokratas Kasperavičius

Pirmomis rugsėjo dienomis į „Tarybų Lietuvos“ kolūkių atvyko tūlas Kasperavičius, pasivadinęs Valstybinio draudimo rajono inspekcijos darbuotoju.

Iš tikrųjų pagal dokumentus jis ten ir dirba. Bet pamąčius drg. Kasperavičiaus elgesį su kolūkiečiais, jokiū būdu nesinori tikėti, kad toks biurokratas gali dirbti tarybinėje įstaigoje. Savo darbą Kasperavičius grindžia ne įtikinėjimu, išaiškinimu kolūkiečiams pirmlaikiu mokėčių įmokėjimo reikšmės, o grubiu elgesiu, grasinimais aprašyti turtą ir kitomis bausmėmis; savo grasinimus jis ir įvykdė, aprašydamas kolūkiečių D. Vadeišos ir L.

Kavoliukienės turtą, nors to padaryti jis neturėjo teisės. Iki ketvirčio pabaigos buvo likę keletas dienų, ir kolūkiečiai galėjo per tą laiką dar suspėti įmokėti.

Valstybinio draudimo inspekcijos viršininkui drg. Talučiui, kaip atrodo, visai nesvarbu, kokius metodus savo darbe naudoja jo įstaigos darbuotojai, kokius aktus jie atveža iš kolūkių. Jis pamiršo darbuotojų auklėjimą, jų darbo kokybės kontrolę, ir patenkintas tik tuo, kad mokėčiai įmokami pirma laiko.

Kasperavičiaus biurokratiškas elgesys nesiderina su tarybinio tarnautojo vardu.

F. G i n t a r a i t i s

„Rūpestingas“ šeimininkas

Nemažas sodas „Ažuolo“ kolūkio centre. Žieduose paskendusios obelys, vyšnios pavasarį džiugino kolūkiečius.

— Bus šiomet pajamų iš sodo, — patenkinti kalbėjo jie. Kolūkio pirmininkas pats pasiėmė pareigą saugoti sodą. Nuo pat pavasario pirmininko žmogus, dvi dukterys ir trys sūnūs, neretai ir jis pats triūsė sode. Sodininkų rūpestis dar labiau padidėjo, kai sode ėmė nokti vyšnios. Tada apsaugos sustiprinimui pirmininkas sode priėjo šunį. Sodo skriausti nedrįso nei vaikai, nei paukščiai. Raudonos uogos lenkė vyšnių šakas. Kelias savaites kolūkio pirmininko žmona drg. Bo-

gušienė Zarasų turguje pardavinėjo vyšnias.

Gautas už vyšnias pelnas apstulbino kolūkiečius — į kolūkio kasą įnešta tik 25 rubliai. Likusieji pinigai pateko į privačią Bogušo kasą. O jų turėjo patekti nemažai, nes vyšnių derlius šiais metais buvo didelis.

Puikiai užderėjo ir obuoliai. Bet gautos už juos pajamos irgi nepateko į kolūkio kasą. Pats pirmininkas, padedant šeimai, „susitvarkė“ ir su pajamomis už obuolius.

Dėl nesąžiningo kolūkio pirmininko elgesio artelė neteko šiais metais daug pajamų.

V. K u r m e l i s

Kodėl nesaugoma kolūkinė nuosavybė?

Menkas dėmesys skiriamas pašarų apsaugai „Tarybinio artojo“ kolūkyje. Nors pašarai visuomeniniams gyvuliams yra apmatuoti ir užpajamuoti, tačiau iki šio laiko dar neišskirtas sandėlininkas. Klojimai, kuriuose sukrauta šienas ir dobilai, neužrakina-

mi, todėl visuomeniniai pašarai grobstomi.

Kolūkio pirmininkas drg. Guogys ir valdybos nariai turi rimtai susirūpinti; juk praėjusiais metais toks jų nerūpestingumas privedė prie visuomeninių gyvulių kritimo.

A. B r a i ž y s

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Pagerinti žuvkoopo darbą“

Tokia, antrašte straipsnis buvo išspausdintas „Pergalės“ 100(910) numeryje.

Straipsnyje buvo nurodyta trūkumai žuvkoopo darbe. Kai kuriose žuvkoopo parduotuvėse nesilaikoma darbo valandų, pasitaiko grubaus elgimosi su pirkėjais faktų. Arbatinėje Nr. 1 trūksta daržovių; retai ir nereguliariai tikrinamos skundų knygos; didelis kadrių tekamumas.

Žuvkoopo valdyba ir Lietuvos Respublikinės žvejų vartotojų kooperatyvų sąjungos valdyba praneša, kad korespondencijoje išskirti faktai teisingi. Padėčiai ištaisyti imtasi priemonių. Buvo sušauktas žuvkoopo valdybos posėdis. Posėdyje priimta eilė konkrečių priemonių, kurios šiuo metu pradėdamos realizuoti. Parduotuvė Nr. 1

(pardavėjas Grimanas) jau atremontuota, o parduotuvė Nr. 5 artimiausiomis dienomis bus pradėta remontuoti.

Pardavėjui Grimanui už higienos taisyklių pažeidimą pareikštas papeikimas su išpėjimu. Bufetininkei Guogytei už atsakymą išduoti skundų knygą pareikštas papeikimas.

Respublikinė valdyba įpareigojo žuvkoopo valdybą organizuoti nuo š. m. spalio 1 d. kadrių apmokymą.

Žuvkoopo valdybos pirmininko pavaduotojui prekybos reikalams drg. Korniejevui uždėta asmeninė atsakomybė už savalaikį reagavimą į vartotojų skundus ir pasiūlymus, sutinkamai su instrukcijomis. Imtasi priemonių savalaikiam plataus asortimento sezoninių prekių pristatymui į prekybos tinklą.

Už savalaikį lėšų įnešimą į valstybinį biudžetą

Grandiozinė įgyvendinamos mūsų šalyje ūkinės ir kultūrinės statybos programa, iš naujo demonstruoja visam pasauliui didžiąją socializmo gyvybinę jėgą, didžiulį socialistinio ūkio sistemos pranašumą prieš kapitalistinę sistemą. Tarybinė taikaus vystymosi ekonomika yra priešpastatyta kapitalistinių šalių, einančių liaudies ūkio militarizacijos, kapitalistų aukščiausių pelnų gavimo ir dar didesnio darbo žmonių eksploatavimo ir nuskurdimo keliu, ekonomikai.

Kapitalistiniuose kraštuose vis didesnė dalis pramoninės produkcijos panaudojama karo tikslams, auga karinės išlaidos, smarkiai blogėja darbo masių pragyvenimo lygis. Karinių išlaidų augimas neišvengiamai veda prie nutrūkstanto mokesčių, išreikalaujamų iš darbo žmonių, didinimo, kainų augimo būtinu vartojamų prekėms, prie liaudies suvaržymo sumažėjimo. Jungtinėse Amerikos Valstijose tiesioginiai mokesčiai iš gyventojų išaugo palyginus su 1937—1938 metais (netgi įskaitant nuvertintą valiutą) daugiau negu 12 kartų, Anglijoje palyginus su nurodytu periodu mokesčiai išaugo du kartus, Prancūzijoje—2,6 karto, Italijoje — 1,5 karto. Nuo 1947 metų pabaigos iki 1952 metų kainos duonai pakilo: JAV — 28 proc., Anglijoje — 90 proc., Prancūzijoje — daugiau negu du kartus, kainos mėsal išaugo: JAV — 26 proc., Anglijoje — 35 proc., Prancūzijoje — 88 proc. Kapitalistinėse šalyse diena iš dienos auga nedarbas. Dešimtys milijonų darbininkų išmetami į gatvę, neteaka pastogės, pasmerkti badui ir skurdui. 1952 m. JAV buvo ne mažiau kaip 3 milijoi-

nai visiškai bedarbių ir 10 milijonų dalinai bedarbių, Italijoje — daugiau kaip du milijonai visiškai bedarbių ir dar daugiau pusiau bedarbių, Vakarų Vokietijoje — iki 3 milijonų visiškai bedarbių ir pusiau bedarbių, Japonijoje — iki 10 milijonų bedarbių.

Į kapitalo spaudimą, ekonomikos militarizavimą ir eksploatacijos didėjimą kapitalistinių šalių darbo žmonės atsako kovos sustiprinimu už savo gyvybinius interesus, demokratines teises ir taikos išsaugojimą visame pasaulyje. Šitam judėjimui vadovauja galinga Tarybų Sąjunga, į kurią nukreipti žvilgsniai viso pasaulio darbo žmonių. Socialistinės valstybės laimėjimai komunizmo statyboje džiugina visų šalių darbo žmones, stiprina tautų pasitikėjimą kovojant už taikos reikalo triumfą, demokratiją ir socializmą.

Didingos ūkinės ir kultūrinės statybos programos įgyvendinimas reikalauja didelių išlaidų. Žymia dalimi šios išlaidos padengiamos iš nuolat augančių socialistinio liaudies ūkio pajamų. Daugiau kaip 80 procentų visų TSRS Valstybinio biudžeto pajamų sudaro įplaukos iš socialistinių įmonių ir organizacijų. Vienas iš papildomų šaltinių liaudies ūkio finansavimui yra taip pat gyventojų lėšos, įplaukiančios valstybinių paskolų pavidalu.

Tarybinės paskolos padeda sėkmingai vykdyti partijos ir vyriausybės priemones ūkinės ir kultūrinės statybos planų įgyvendinimui.

Liaudies santaupos, įdedamos į paskolas, panaudojamos mūsų socialistinės Tėvynės turtų didinimui, visų darbo žmonių gerovės kėlimui. Tarybų šalyje paskolų

lėšos nukreipiamos liaudies ūkio išvystymui, padeda socialistinės pramonės augimui ir darbo žmonių gerovės kėlimui.

Būdamos papildomu Valstybinio biudžeto pajamų šaltiniu, tarybinės paskolos duoda obligacijų laikytojams pajamas laimėjimų pavidalu.

Tik mūsų rajono taupomoji kasa per 1953 metus jau išmokėjo valstybinės paskolos laimėjimų pavidalu 190.000 rublių, tame skaičiuje 40.000 rublių stambių laimėjimų.

Mūsų šalies darbo žmonės noriai skolina valstybei savo santaupas, tuo pačiu dalyvaudami savo pinigineis lėšomis greitesniame mūsų mylimos Tėvynės išvystyme. Valstybinės paskolos (1953 m. laida) pasirašymo metu parodytas liaudies organizuotumas ir vieningumas ryškiai pademonstravo tarybinio patriotizmo jėgą, visų TSRS tautų susitelkimą apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę.

Eilėje rajono apylinkių daugiau kaip 80—90 procentų pasirašiusių įsigijo obligacijas grynais pinigais. Dalis kaimo valstietišių taip pat pasirašė paskolą išsimokėtinai. Apylinkių Tarybų ir finansinių agentų dėmesys turi būti dabar sutelktas į tai, kad užtikrintų pilną ir savalaikį lėšų įplaukimą į biudžetą iš valstietišių pasirašytos paskolos.

Būtina plačiai išaiškinti kolūkiečiams, kad savalaikis lėšų įnešimas iš paskolų turi didelę reikšmę normaliam liaudies ūkio finansavimui, tolimesnio galingo mūsų Tėvynės augimo užtikrinimui.

M. Gordonas

Zarasų Taupomosios kasos vedėjas

Kapitalo šalyse

Prancūzijos darbo žmonės kovoje už savo teises ir vienybę

Praėjęs rugpiūtis pasižymėjo neregėtu streikų judėjimo pakilimu Prancūzijoje. Tris savaites streikavo daugiau kaip 4 milijonai darbo žmonių. Prancūzijos darbininkų klasės rugpiūčio mėnesio streikų kova savo jėga ir užmoju neturi lygių praityje.

Tiesioginė priežastis, sukėlusią galingą streikų bangą, buvo Lanželio vyriausybės ketinimas priimti eilę vadinamųjų nepaprastųjų dekretų. Šie dekretai numato, be kita ko, 7 metais prailginti tarnybos laiką, kad valstybinių įmonių ir įstaigų darbininkai bei tarnautojai galėtų gauti pensijas, atleisti dešimtis tūkstančių vadinamųjų „pagalbinių darbininkų“, padidinti butų nuomą ir eilę kitų antiliaudinių priemonių.

Šių metų birželio mėnesį atėjusi į valdžią reakcinė Lanželio vyriausybė parengė šiuos dekretus, ketindama darbo žmonių sąskaita pataisyti finansinę šalies būklę. O Prancūzijos finansus yra rimtai pakirtusios ginklavimosi varžybos ir karas, kurį Prancūzija veda prieš Vietnamo Demokratinę Respubliką.

Nepaprastieji Prancūzijos vyriausybės dekretai buvo paskutinis lašas, pripildęs darbo žmonių kantrybės taurę. Štai jau keleri metai Prancūzijos valdantieji sluoksniai, Amerikos imperialistų įsakymu, varo politiką, kuri yra sunki našta Prancūzijos liaudies masėms. Beveik 40 procentų šalies valstybinio biudžeto skiriama ginklavimosi varžyboms ir pasirengti karui. Iki šiol tebesitęsiantis karas prieš Vietnamo liaudį. Jis kainavo Prancūzijai daug tūkstančių jaunų prancūzų gyvybių ir surijo daugiau kaip 3.000 milijardų frankų. Nenutrūkstamai auga kainos ir mokesčiai, o darbo užmokestis nesudaro ir pusės prieškarinio darbo užmokesčio.

Štai kodėl darbo žmonės taip ryžtingai pakilo ginti savo ekonominių ir politinių teisių. Rugpiūčio 5 d. pradėjo streiką Paryžiaus rajono pašto, telegrafo ir telefono darbuotojai. Jie pareikalavo panaikinti nepaprastuosius dekretus ir padidinti elgetišką darbo užmokestį. Netrukus prie ryšininkų prisijungė ir kitos valstybinių tarnautojų kategorijos, o taip pat geležinkelininkai, šachtininkai, metalistai ir t. t. Streiko, kurio dalyvių skaičius jau rugpiūčio 13 d. viršijo 4 milijonus žmonių, išdavoje buvo paralyžuotos visos pagrindinės Prancūzijos ekonomikos šakos, sutriko normali valstybinio aparato veikla.

Streikuojantieji darbo žmonės neapsiribojo reikalavimais atšaukti nepaprastuosius vyriausybės dekretus. Jų kova įgavo platesnį pobūdį ir apėmė reikalavimus bendru

mastu padidinti darbo užmokestį, pensijas, pašalpas nedarbingiems, invalidams, bedarbiams ir t. t.

Būdingas rugpiūčio mėnesio streiko bruožas buvo tai, kad jis vyko darbininkų klasės vienybės stiprinimo ženkle. Kaip yra žinoma, Prancūzijoje yra keletas darbininkų profsąjunginių susivienijimų, kuriems daro įtaką įvairios politinės partijos, tame tarpe ir reakcinės. Masiškausia Prancūzijos darbo žmonių profsąjunginė organizacija yra pažangi Visuotinė darbo konfederacija. Dešiniųjų socialistų lyderių įtakoje yra profsąjunginis susivienijimas „Fors uvrier“, taip pat veikia Prancūzijos darbo žmonių krikščionių konfederacija (PDŽKK), kuri yra katalikų įtakoje, ir kitos. Streike dalyvavo ne tik Visuotinės darbo konfederacijos nariai, bet ir darbo žmonės, priklausantieji „Fors uvrier“, PDŽKK ir kitoms profsąjungoms. Vykstant streikų kovai, augo ir stiprėjo darbininkų klasės gretų vienybė. Įmonėse ir įstaigose buvo sudaryti veiksmų vienybės komitetai iš įvairių profsąjunginių krypčių atstovų, kurie vadovavo streikų kovai. Visi vyriausybės mėginimai sužlugdyti streiką grąsinimų ir represijų būdu sutikdavo vieningą darbo žmonių atkirtį ir sužlugdavo. Tuomet valdžios organai kreipėsi pagalbos į reakcinius lyderius iš „Fors uvrier“ ir katalikų profsąjungų. Ir štai, streiko įkarštyje šie lyderiai įsakė streikuojantiems jų profsąjungų nariams atnaujinti darbą, nors vyriausybė nedavė jokių tvirtų pažadų patenkinti darbo žmonių reikalavimus. Tiesa, Prancūzijos vyriausybė anksčiau buvo priversta šiek tiek sušvelninti pirminius nepaprastųjų dekretų projektus. Vis dėlto sėkmingą streiko baigimą sužlugdė reakcinių profsąjungų lyderiai. Ryšium su tuo rugpiūčio 24 ir 25 d. d. VDK priklausančios profsąjunginės organizacijos, siekdamos neleisti susiskaldyti darbo žmonių jėgoms, paragino savo narius taip pat atnaujinti darbą.

Rugpiūčio mėnesio streikų kova turi milžinišką reikšmę Prancūzijos darbininkų judėjimui. Darbo žmonės ne tik suprato visą savo gretų vienybės ir susitelkimo svarbą, bet ir vykdė juos praktikoje. Galingas, šalį sukrėtęs streikų kovos pakilimas liudija, kad Prancūzijos liaudis atmeta karo ir skurdo politiką, kurią varo Prancūzijos valdantieji sluoksniai. Prancūzijos darbo žmonės yra kupini pasiryžimo tęsti kovą už savo ekonomines ir politines teises, už taiką ir demokratiją.

J. Griščenko

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS

AGRONOMO PATARIMAI

Pasigaminkime silosą iš bulvių

Visų gyvulininkystės fermų darbuotojų uždavinys — aprūpinti visuomeninius gyvulius pašarais visam žiemojimo laikotarpiui. Kiaulių fermų darbuotojai turi atkreipti dėmesį į apsirūpinimą bulvėmis.

Daugumoje kiaulės šeriamos šutintomis bulvėmis. Jų šutinimas žiemos metu reikalauja daug darbo ir jėgos. Kiaulėms dažniausiai skiriamos smulkios, sužalotos, apipavusios bulvės, kurias per žiemą rūsiuose arba kaupose nesugedusias sunku išlaikyti.

Kolūkių ir tarybinių ūkių pirmūnai jau eilę metų praktikoje kiaulėms skirtų bulvių silosavimą. Susilosuotos bulvės gerai išsilaiko per vi-

są žiemą ir net iki naujo derliaus. Jų maistingumas yra didesnis už šutintų bulvių. Silosuotas bulves gerai ēda ir kiti gyvuliai. Bulvių silosavimui duobės reikia iškasti arti kaulidžių. Duobių sienas reikia iškloti lentomis, nes tada gaunamas švarus silosas.

Bulves prieš silosuojant reikia nuplauti. Nuplovus, jos šutinamos šutintuvuose, katiluose arba geležinėse statinėse. Sušutintos bulvės tuoj pat verčiamos į duobę ir maigomos tol, kol pavirsta koše. Tada tarp bulvių neprasiskverbiam oras ir jos negenda.

Pripildytą sugrąstų bulvių duobę reikia gerai užtaisyti. Tam tikslui ant vir-

šaus užpilamas plonas pelų arba kapotų šiaudų sluoksnis, kuris pridengiamas 20—30 cm storio molio sluoksniu. Bulvėms pradėjus rūgti, jos suslūgsta, ir molio uždanga gali suskilti. Tada plyšius reikia tuojau pat užtaisyti, kad į duobę nepatektų oras. Prieš žiemos šalčius silosą duobę reikia pridengti žemių sluoksniu.

Praėjus 4—6 savaitėms po užraugimo silosas tiaka naudojimui. Silosas iš duobių turi būti imamas statmenai nuo viršaus iki pat dugno. Prieš šėrimą joks siloso paruošimas daugiau nereikalingas.

agr. M. Šalčius
Elmininkų bandymų stoties vyr. moksl. bendradarbis

Parduoda pieną valstybei

Daugelis Julijos Žemaitės vardo kolūkių kolūkiečių mėso ir pieno prievolėmis jau atsiskaitė su valstybe. Dabar, valstybei padidinto-

mis kainomis superkant pieną, daug kolūkiečių stato pieną pardavimui.

Kolūketis M. Tvardauskas

jau pristatė valstybei supirkimo sąskaiton 280 litrų pieno.

J. Garbenis